

Arrest

nr. 278 410 van 7 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn en als minderjarige wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 1 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 23 mei 2019, samen met zijn ouders en zus.

Op 3 juni 2019 dienden verzoekers ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in zijn naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 14 april 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van de ouders van verzoeker beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De ouders van verzoeker dienden beroepen in tegen deze beslissingen en op 20

januari 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen bij arresten nrs. 247 799 en 247 800. Verzoekers ouders dienden hiertegen geen cassatieberoep in.

Verzoekers ouders dienden een tweede verzoek in om internationale bescherming, respectievelijk op 18 februari 2021 en 15 maart 2021. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) verklaarde de tweede verzoeken niet ontvankelijk op respectievelijk 8 april 2021 en 7 mei 2021. De Raad bevestigde deze beslissingen op 11 februari 2022 in zijn arresten nrs. 268 124 en 268 140.

1.2. Op 18 februari 2022 diende verzoeker, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders, in eigen naam een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 24 januari 2022.

1.4. Op 17 mei 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”. Deze beslissing werd op 18 mei 2022 aangetekend verzonden.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op (...) 2011 in Tonsberg in Noorwegen. Aldus ben je minderjarig. Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw moeder D.(...) L. (...) (CGVS (...)B), jouw vader C. (...) A. (...) ((...)(...)) en jouw zus K. (...) C. (...) (CGVS (...)B) verblijven eveneens in België.

Op 3 juni 2019 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Hierin verklaarden je ouders dat ze naar België kwamen omdat je vader problemen kreeg met de bende MS in de kolonie Jardines del Valle in Quezaltepeque. Sinds februari 2018 betaalde je vader 10 dollar renta aan de bende MS om de kolonie 's nachts na afloop van zijn shift in het restaurant waar hij werkte te mogen binnenrijden. Toen je vader in oktober 2018 zonder werk viel, betaalde hij niet langer renta omdat hij de kolonie 's nachts niet meer hoefde binnen te komen. MS liet hem verstaan dat hij hoe dan ook geld moest blijven zoeken en dat hij opnieuw renta zou moeten betalen van zodra hij een nieuwe job vond. Toen je vader werk vond in een ander restaurant, moest hij wekelijks 25 dollar renta ophoesten als straf aangezien hij een tijdlang niet betaald had. Daarna liet een bende lid verstaan dat nog een extra schuld van 300 dollar moest aflossen voor de periode dat u niet gewerkt en betaald had. Telkens dreigden ze ermee dat er gevolgen konden zijn als hij niet betaalde. Begin maart, toen hij de renta van die week ging overhandigen, deed een bendelid een klap in het gezicht uit nadat een andere er u nogmaals op gewezen had dat hij de extra schuld nog diende af te lossen en je vader hier niet mee akkoord ging. Op 15 april probeerden twee bendeleden op een motor jou te ontvoeren. Op het moment dat je de school had verlaten en in de microbus instapte, wilden de twee mannen je vastgrijpen. Aangezien je de hand van de buschauffeur G. (...) vasthad en omdat andere ouders te hulp schoten, zijn de bendeleden er niet in geslaagd je mee te nemen. Diezelfde avond kreeg je vader een telefoontje van een bendelid van de MS die zei dat jullie geluk hadden gehad, maar dat u ooit zou betalen met bloed. Die nacht nog vertrokken jullie naar een vriend van je vader, D. (...) in Ciudad Merliot, waar jullie een week verbleven tot 22 april 2019. Je vader ging de dagen nadien nog werken maar vermoedde als snel dat hij daar in de gaten gehouden werd. Kort daarna kreeg hij een oproep met de boodschap dat ze wisten dat u in Ciudad Merliot zat en dat de MS u overal kon vinden. Vervolgens vertrok jouw vader naar het huis van je grootmoeder in Chalatenango, waar jullie verbleven tot jullie vertrek uit El Salvador. Op 22 mei 2019 reisden jullie via Spanje naar België, waar jullie op 3 juni 2019 een verzoek tot internationale bescherming indienden.

Op 16 april 2020 weigerde het CGVS jouw ouders zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS was van oordeel dat de feiten die je vader kende met de bende MS geen verband hielden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en onvoldoende ernstig waren om te kunnen gewagen van een reëel risico op ernstige schade. Tevens werd vastgesteld dat de vrees van je vader voor een verhoging van de renta louter hypothetisch was. Het CGVS hechtte verder geen geloof aan de bewering van je ouders dat een bendelid je probeerde te ontvoeren en de daaruit voortvloeiende problemen. Daarnaast noopte de veiligheidssituatie in jouw land van herkomst niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Jouw ouders dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 20 januari 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS per arrest nr. 247 799 en 247 800. Ze dienden hiertegen geen cassatieberoep in. De beslissing in het kader van hun eerste verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Jouw moeder en vader dienden een tweede verzoek in om internationale bescherming, respectievelijk op 18 februari 2021 en 15 maart 2021, waarin ze geen nieuwe elementen aanbrachten. Het CGVS verklaarde het tweede verzoek van jouw ouders niet ontvankelijk op 8 april 2021 en 7 mei 2021. De RvV volgde de redenering van het CGVS en bevestigde deze beslissingen in beroep op 11 februari 2022.

Op 18 februari 2022 diende je een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Je verklaarde daarin dat je je land bent ontvlucht omdat het er onveilig was voor je gezin. Je vader had problemen met bendeleden. Verder vertelde je dat bendeleden families uit elkaar halen, kinderen opwachten aan de schoolpoort om ze te ontvoeren maar dat dit jou nooit overkomen is. Je moeder die bij het onderhoud aanwezig was voegde hieraan toe dat je benaderd was door bendeleden maar dat je je dit misschien niet meer ten volle herinnerde. Ter staving van jouw verzoek legde je een brief van pedopsychiater E.(...) D.(...) van 1 februari 2021 voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Je bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de aanwezigheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Je legt een brief voor van pedopsychiater E. (...) D. (...) die jou opgevolgd heeft. Zij verklaart daarin dat ze jou twee keer gezien heeft en dit op vraag van je ouders. Ze stelde vast dat je kampte met slaapproblemen, concentratiemoeilijkheden, verminderd zelfvertrouwen, sociale terugtrekking en aanpassingsproblemen op school in België. Zij beschouwt dit als symptomen die verschenen zijn in een posttraumatische context, met name de poging tot ontvoering en doodsb bedreigingen in El Salvador. De conclusie van E. (...) D. (...) is dat je lijdt aan een posttraumatische depressie. Deze brief stelt niet jij niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens nergens dat jij niet in staat was coherente verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing definitief is. Jij bevestigt uitdrukkelijk dat je om dezelfde redenen als jouw ouders El Salvador hebt verlaten. Je stelt dat zij de beslissing namen het land te verlaten nadat je vader problemen kregen met de bendeleden en de bendeleden jou aan de schoolpoort hadden opgewacht (Vragenlijst CGVS, punt 3 vraag 5 en 8; CGVS, p. 5-6). Al deze elementen werden reeds door jouw ouders aangehaald in hun eerste verzoek om

internationale bescherming (zie arresten toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Je bracht geen andere elementen of stukken aan tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op de verklaringen van je ouders. Het attest van de psycholoog dat eerder besproken werd en dat eveneens werd voorgelegd en beoordeeld in het kader van het tweede verzoek van je moeder, bevat evenmin elementen die jouw verklaringen of die van je ouders over de gebeurtenissen in El Salvador in een ander daglicht kunnen plaatsen. De RvV was immers van oordeel dat dit attest, waaruit blijkt dat je aan een posttraumatische depressie lijdt, geen uitsluitel geeft over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en op zich niet volstaat om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging en/of ernstige schade aannemelijk te maken (arrest nr. 268 140 van 11 februari 2022, 2.2, p. 9). Hoewel je aangeeft dat je niet langer begeleid wordt door dr. D. (...) (CGVS, p. 7), moet er voor de volledigheid op gewezen worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchteling-rechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>

coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 57/6, § 3, 6°, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

Verzoeker stelt dat hij bijzonder jong was toen zijn ouders vluchtten uit El Salvador en hij zich uiteraard voor een groot deel op het relaas van zijn ouders baseert. Zo wijst hij onder meer op het feit dat hij een jongeman is en het "geknipte profiel" heeft om te worden gevisieerd, ontvoerd en/of gerekruteerd door

bendes in El Salvador. Hiertoe verwijst verzoeker nog naar de rapporten “El Salvador” van Human Rights Watch van 2020 en 2021 en de COI Focus “El Salvador: veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020. Verzoeker merkt voorts op dat de verwerende partij zich niet kan verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden beschouwd, nu uit het recente rapport van Nansen blijkt dat de bendes wel degelijk dienen te worden beschouwd als politieke actoren.

Voorts stelt verzoeker dat geen rekening werd gehouden met zijn bijzondere kwetsbaarheid. Deze wordt geattesteerd in een psycho-medisch attest.

Verzoeker betoogt verder dat, zo de Raad van mening zou zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij geeft aan niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van zijn motivering over de actuele veiligheidssituatie in El Salvador kan stellen dat hij “terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor zijn leven”. Hij stelt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2022 volledig is ontspoord, dat El Salvador wordt gerund door bendes en dat het wordt beschouwd als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan hij citeert uit het artikel “El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay” van The Guardian van 22 november 2019, het artikel “El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders” van Reuters van 12 november 2021, het artikel “El Salvador Police confirm 20 homicides in one day” van PL News van 11 november 2021 en het artikel “Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd” van hln.be van 27 maart 2022.

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig is te werk gegaan en hem ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, heeft geweigerd. Hij vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te zien vernietigd teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift als stavingsstuk een uittreksel uit de “Nansen Note 2021/2” (stuk 3).

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota gedateerd op 2 september 2022 over, waarbij zij verwijst naar:

- de COI Focus “El Salvador. Situation sécuritaire” van 4 juli 2022;
- de “Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van UNHCR van maart 2016.

4. Beoordeling

4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop.

4.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

4.3. Vooreerst dient erop gewezen dat de Raad in zijn arresten nrs. 247 799 en 247 800 van 20 januari 2021 in navolging van de commissaris-generaal, in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders – die op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook werden ingediend in zijn naam, als vergezellende minderjarige – besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Daarbij werd geoordeeld dat verzoekers ouders (i) niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij El Salvador dienden te verlaten en er niet naar zouden kunnen terugkeren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingen-

verdrag, nu de door heb aangehaalde problemen geen uitstaans hebben met één van de criteria van dit verdrag, (ii) er evenmin ernstige en bewezen gronden bestaan die erop wijzen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, of b) van de Vreemdelingenwet nu (1) hun verklaringen als zouden zij steeds hebben geweigerd om de schuld van 300 dollar aan renta aan de bende MS te betalen omdat ze het bedrag anders zouden blijven verhogen, een louter persoonlijke hypothese betreft die zij niet kunnen staven en zij in dit verband geen geconcretiseerde actuele vrees aantonen, (2) de vaststelling dat verzoekers vader één keer op hardhandige wijze werd benaderd door twee bendeleden onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, (3) het niet aannemelijk is dat verzoekers ouders weinig kunnen vertellen over de poging tot ontvoering van verzoeker op het ogenblik dat hij uit de school kwam en zij bovendien geen blijk geven van doorgedreven navraag bij G. of andere getuigen, (4) aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen over de poging tot ontvoering van verzoeker, evenmin geloof kan worden gehecht aan de verdere dreigtelefoons waarin verzoekers vader werd gezegd dat hij geluk had gehad maar ooit met bloed zou betalen, noch aan de achtervolging van verzoekers vader door een man op een motor toen hij op een avond van zijn werk terug naar huis kwam en (5) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador zullen worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico lopen te worden blootgesteld aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees hebben aangehaald, (iii) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en (iv) de documenten die verzoekers tijdens de administratieve procedure voorleggen niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun beschermingsverzoeken in positieve zin kunnen ombuigen.

De volgende verzoeken om internationale bescherming die verzoekers ouders indienden – die opnieuw op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook werden ingediend in zijn naam, als vergezellende minderjarige – werden op 8 april 2021 door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard. De Raad verwierp de beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 8 april 2021 bij arresten nrs. 268 124 en 268 140 van 11 februari 2022, dit omdat verzoekers ouders geen nieuwe elementen aanbrachten die de kans aanzienlijk groter maakten dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen.

4.4. Verzoeker dient op 18 februari 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:*

[...]

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

4.5. Op 24 januari 2022 werd verzoeker gehoord op het CGVS. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd als volgt: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan*

een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Je legt een brief voor van pedopsychiater E.(...) D.(...) die jou opgevolgd heeft. Zij verklaart daarin dat ze jou twee keer gezien heeft en dit op vraag van je ouders. Ze stelde vast dat je kampte met slaapproblemen, concentratiemoeilijkheden, verminderd zelfvertrouwen, sociale terugtrekking en aanpassingsproblemen op school in België. Zij beschouwt dit als symptomen die verschenen zijn in een posttraumatische context, met name de poging tot ontvoering en doodsb bedreigingen in El Salvador. De conclusie van E.(...) D.(...) is dat je lijdt aan een posttraumatische depressie. Deze brief stelt niet jij niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens nergens dat jij niet in staat was coherente verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Met de argumentatie in het verzoekschrift dat geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel en dat hij lijdt aan “PTSD”, hetgeen volgens hem volgt uit het psychologisch attest van 1 februari 2021, slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan voormelde motieven. Ten onrechte tracht verzoeker immers te laten uitschijnen dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn specifiek en kwetsbaar profiel.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat uit het psychologisch attest van 1 februari 2021, dat reeds werd voorgelegd in het kader van de volgende verzoeken om internationale bescherming van zijn ouders, niet kan worden afgeleid dat verzoeker ten gevolge van deze problemen en klachten niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de huidige procedure zijn asielaanvraag op een samenhangende wijze uiteen te zetten. In 's Raads arrest nr. 268 140 staat bovendien te lezen dat nergens uit het attest blijkt hoe, op basis van twee consultaties, de complexe diagnose van posttraumatische depressie werd vastgesteld. Verder spreekt het attest zich niet uit over de precieze aard en ernst van de verschillende klachten en symptomen zoals aangegeven door verzoeker en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Evenmin wordt hierin enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die zij zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Aldus wordt in het neergelegde attest niet aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming zouden (hebben) kunnen verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker beperkt er zich in het verzoekschrift toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn voormelde klachten en het hieruit voortvloeiend, volgens hem, kwetsbaar profiel. Hij toont hierbij niet in concreto aan, waar of op welke wijze de voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat zou zijn aangetoond dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn beweerde kwetsbaarheid.

Volledigheidshalve kan omtrent zijn psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijn hoofd op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden.

4.6. Tijdens het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van 24 januari 2022 (hierna: NPO)) verwijst verzoeker naar de problemen van zijn vader met de bende MS en haalt hij aan dat de bendeleden hem aan de schoolpoort zouden hebben opgewacht (administratief dossier, NPO, p. 5-6; vragenlijst CGVS, nr. 8). Verzoeker voert voorts aan dat een vriend hem aangaf dat bendeleden families uit elkaar halen door kinderen op te wachten aan de schoolpoort om ze daarna te kunnen ontvoeren (vragenlijst CGVS, nr. 5).

In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard om de volgende redenen:

(i) Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die zijn ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken, waarvoor de beslissingen thans definitief zijn. Zo verzoeker aldus verwijst naar de problemen van zijn ouders met de bende MS en vreest dat zij hem en zijn gezin zouden kunnen vermoorden, moet aldus worden vastgesteld dat deze elementen al werden besproken in het kader van de verschillende beschermingsverzoeken van zijn ouders en hieruit geen nood aan internationale bescherming kon worden afgeleid.

(ii) Met betrekking tot de verwijzing naar het attest van de psycholoog dat werd voorgelegd en beoordeeld in het kader van het tweede beschermingsverzoek van verzoekers moeder, moet worden opgemerkt dat dit evenmin elementen bevat die de verklaringen van verzoeker of zijn ouders over de gebeurtenissen in El Salvador in een ander daglicht kunnen plaatsen. De Raad was in zijn arrest nr. 268 140 van 11 februari 2022 immers van oordeel dat dit attest, waaruit blijkt dat verzoeker aan een posttraumatische depressie lijdt, geen uitsluitsel geeft over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en op zich niet volstaat om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging en/of ernstige schade aannemelijk te maken.

(iii) Uit de beschikbare landeninformatie blijkt voorts niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om te worden blootgesteld aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald;

(iv) Het gemeenrechtelijk crimineel geweld, waaronder afpersing, kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in het land zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.7. Na lezing van het rechtsplegingsdossier dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

4.8. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij nog een kind was toen hij samen met zijn ouders vluchtte uit El Salvador en zich dan ook voor een groot deel baseert op het relaas van zijn ouders en dat de vrees in zijnen hoofde nog actueel is, erkent hij dat hij zich voor zijn verzoek om internationale bescherming (minstens ten dele) steunt op dezelfde gronden als deze die zijn ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken, die op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoekers naam als vergezellende minderjarige werden ingediend.

De Raad herhaalt dat in zijn arresten nrs. 247 799 en 247 800 van 20 januari 2021, in navolging van de beslissingen van de commissaris-generaal van 16 april 2020, werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ingevolge de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders. Dit omdat geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde problemen met de bende MS-13.

In het kader van de tweede verzoeken van verzoekers ouders van 18 februari 2021 en 15 maart 2021, werd in de beslissingen van de commissaris-generaal van 8 april 2021 en 7 mei 2021 geoordeeld dat er geen nieuwe elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter zouden maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen. De Raad volgde de redenering van de commissaris-generaal en bevestigde deze beslissingen in beroep op 11 februari 2022 bij arresten nrs. 268 140 en 268 124.

Zo verzoeker verwijst naar de problemen van zijn ouders met de bende MS en hij vreest dat zij zijn gezin en hemzelf zouden kunnen vermoorden (NPO, p. 5), dient aldus te worden onderlijnd dat deze elementen

reeds zijn besproken in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van zijn ouders en werd geoordeeld dat zijn ouders niet aannemelijk hebben gemaakt omwille van voormelde bende-problemen een nood aan bescherming te hebben. Bijgevolg kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoeker op basis van dezelfde bende-problemen als zijn ouders evenmin een nood aan bescherming aannemelijk maakt. Door louter opnieuw te verwijzen naar deze beweerde problemen, brengt verzoeker geen concrete elementen bij die een ander licht kunnen werpen op deze eerdere beoordeling.

4.9. Waar verzoeker in het verzoekschrift wijst op zijn jonge leeftijd en zijn vrees te worden gerekruteerd door criminele bendes in El Salvador omdat hij reeds in het vizier kwam in het verleden en bij een gedwongen terugkeer nog meer in de schijnwerpers zal lopen, wijst de Raad op het volgende.

Uit de objectieve landeninformatie bijgebracht door beide partijen blijkt dat kinderen, in het bijzonder zij die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren, nood kunnen hebben aan internationale bescherming, doch dat dit afhankelijk is van hun individuele omstandigheden (zie COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020, p. 18-19; COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 19; UNHCR “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*”, p. 35-36). Er kan uit de neergelegde en beschikbare landeninformatie in dit kader niet worden afgeleid dat het louter terugkeren naar en aanwezig zijn in El Salvador zou kunnen volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees of een reëel risico om slachtoffer te worden van dergelijke praktijken.

Het aanhalen van algemene informatie volstaat in casu dus niet; verzoekers vrees voor rekrutering moet in concreto aannemelijk worden gemaakt. Verzoeker dient op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan te reiken die relevant kunnen zijn om een risico op rekrutering aannemelijk te maken.

Reeds in het kader van de tweede beschermingsverzoeken van verzoekers ouders werd geoordeeld dat hun loutere vrees voor de rekrutering van hun kinderen een loutere blote bewering is die niet concreet wordt gestaafd.

De Raad kan na lezing van het rechtsplegingsdossier verder geen omstandigheden in hoofde van verzoeker vaststellen waaruit blijkt dat hij in het vizier zou komen van bendes voor rekrutering.

Er blijkt bijvoorbeeld niet dat verzoeker en zijn ouders zich in een precaire socio-economische situatie bevonden noch dat verzoeker, zijn zus of zijn ouders enige affiniteit zouden hebben met de bendes. Zo blijkt uit de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders dat verzoeker naar school ging in El Salvador hetgeen hij ook bevestigt tijdens zijn eigen persoonlijk onderhoud (administratief dossier, NPO, p. 5), dat zijn moeder voorheen als stewardess heeft gewerkt, daarna als telefoniste en nadien als restaurantmedewerker en ook zijn vader werkzaam was in een restaurant.

Verzoeker maakt, naast zijn vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer door de bende MS of door een andere bende zal worden vervolgd of geïsoleerd. Verzoeker geeft ook geen voorbeelden van familieleden, vrienden of burens die daadwerkelijk zouden zijn gerekruteerd. Zijn relaas bevat aldus geen geloofwaardige of overtuigende elementen waaruit kan blijken dat hij werd of zou kunnen worden benaderd door bendes in het kader van een rekrutering. Het argument dat hij reeds in het vizier kwam van de bendes in het verleden en bij een gedwongen terugkeer nog meer in de schijnwerpers zal lopen kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, niet worden aangenomen.

4.10. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift nog beargumenteert dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik een individueel, persoonlijk onderzoek heeft gevoerd naar de vrees in zijn hoofde, zijn specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die hij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar El Salvador, dient te worden vastgesteld dat hij voorbijgaat aan de diverse motieven van de bestreden beslissing waarin wel degelijk wordt ingegaan op de elementen die hij heeft aangehaald ter verantwoording van zijn apart verzoek om internationale bescherming, doch waarvan wordt geoordeeld dat zij niet kunnen worden beschouwd als elementen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

4.11. In zoverre verzoeker nog verwijst naar het rapport “*Nansen 2021/2*” (verzoekschrift, stuk 3) en opmerkt dat de commissaris-generaal zich niet langer kan verschuilen achter het argument dat bendes dienen te worden beschouwd als criminele organisaties om op die manier geen grondig onderzoek te doen naar de vrees voor en problemen met de bendes in zijn hoofde, dient te worden benadrukt dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt bij een eventuele terugkeer naar El Salvador persoonlijke en zwaarwichtige problemen te hebben gekend en/of te zullen kennen met de

bende MS of een andere bende die in zijnen hoofde nopen tot een nood aan internationale bescherming. Het betoog dat bendes niet louter kunnen worden bestempeld als criminele organisaties, kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

4.12. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, middels het administratief dossier, het verzoekschrift en de aanvullende nota van de verwerende partij, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022, voorgelegd bij aanvullende nota, waarin het geweld door de bendes wordt gekenmerkt als *“highly targeted and individualized”*.

Ook het rapport van de Overseas Security Advisory Council (OSAC) van 10 mei 2022 bevestigt dat de criminaliteit in El Salvador wordt gekenmerkt door gericht geweld (COI Focus, 4 juli 2022, p. 15). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus, 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen benedeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus, 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Evenwel blijkt dat zijn relaas in deze ongelooftwaardig is.

Verzoeker brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de voorgaande appreciatie kan ombuigen. Met zijn algemeen betoog dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2022 volledig is ontspoord, dat El Salvador wordt gerund door bendes en wordt beschouwd als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, toont verzoeker geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is.

De door verzoeker geciteerde persartikels (het artikel *“El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay”* van The Guardian van 22 november 2019, het artikel *“El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders”* van Reuters van 12 november 2021, het artikel *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van PL News van 11 november 2021 en het artikel *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van hln.be van 27 maart 2022) laten niet toe anderszins te besluiten. Weliswaar blijkt hieruit dat er in El Salvador een groot aantal moorden werden gepleegd gedurende twee dagen in november 2021 alsook tussen 25 en 27 maart 2022, maar deze blijken uitzonderlijke en tijdelijke gebeurtenissen te zijn.

Bovendien blijkt uit deze nieuwsartikelen ook dat het aantal moorden onder president Bukele stevig is gedaald en dat hij na de piek in november onmiddellijk maatregelen heeft genomen om het aantal moorden terug te dringen. Tevens werd de noodtoestand afgekondigd op 27 maart 2022, in het kader waarvan op grote schaal personen zijn gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes. Zo dit ook resulteerde in willekeurige arrestaties van onschuldigen en schendingen van mensenrechten van de betrokkenen (COI Focus, p. 14), kunnen deze acties niet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de plotse en uitzonderlijke toename van het aantal moorden in november 2021 en maart 2022 en de afkondiging van de noodtoestand die nog steeds van kracht is, gepaard gaat met een fundamentele wijziging van de aard van het bendegerelateerd geweld in El Salvador.

Alles samen genomen wordt niet aangetoond dat de situatie in El Salvador dermate zou zijn gewijzigd dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.13. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijven zij onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

4.14. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

4.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord door een gespecialiseerde protection officer. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst en op alle dienstige stukken. Het standpunt dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

4.16. Waar verzoeker in ondergeschikte orde nog vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES